

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 10759 af 01/12/2009 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 224-09 om pension - helbredstillæg - likvid formue - invalidesum - erstatning for tab af erhvervsevne

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: J.nr.: 6200043-09

Ankestyrelsens principafgørelse 224-09 om pension - helbredstillæg - likvid formue - invalidesum - erstatning for tab af erhvervsevne

Resume:

Ved opgørelsen af ansøgers formue kunne der ikke ses bort fra en invalidesum, der var udbetalt som erstatning for tab af erhvervsevne.

Begrundelsen var, at det var fastsat i loven, i hvilke tilfælde der kunne ses bort fra formue, og at lovteksten måtte anses for at være udtømmende.

Love:

Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. - lovbekendtgørelse nr. 983 af 2. oktober 2009 - § 20

Sagsfremstilling:

Kommunen meddelte den 30. juli 2008 afslag på helbredstillæg til ansøger, da den samlede likvide formue oversteg kr. 59.900 kr.

Ansøger klagede over, at kommunen medregnede hans kones invalidesum. Det var hans overbevisning, at invalidesummen, som kun kunne blive udbetalt ved varigt mén, naturligvis ikke skulle medregnes ved opgørelse af den samlede likvide formue. Han tilføjede, at "invalidesum kun blev udbetalt, når man helbreds-betinget havde mistet mindst halvdelen af den fulde erhvervsevne af ikke forbigående karakter."

I sagen forelå brev af 8. august 2006 fra Pædagogernes Pensionskasse, hvoraf fremgik, at beløbet ikke var skattepligtigt og derfor ikke skulle påføres selvangivelsen.

Det sociale nævn hjemviste kommunens afgørelse til fornyet behandling efter § 18 i førtidspensionsloven.

Begrundelsen var, at kommunen havde truffet afgørelsen på et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag.

Kommunen anførte i klagen til Ankestyrelsen, at udbetalinger fra Gruppe-Liv som følge af erhvervsevnetab ikke var blandt den udtømmende opregning i § 20 i lov om social pension, og at "tab af erhvervsevne" ikke kunne sidestilles med en "ménerstatning" (efter erstatningsansvarsloven) i samme bestemmelses stk. 2, som i sin ordlyd alene lød således:

"Der ses desuden bort fra formue, som skyldes beløb, der er udbetalt som godtgørelse for varigt mén og ikke økonomisk skade".

Sagen blev behandlet i principielt møde for at belyse, hvorvidt en invalidesum, udbetalt af en pensionskasse, kunne anses som formue ved ansøgning om helbredstillæg efter førtidspensionsloven.

Afgørelse:

Der var ikke hjemmel i loven til, at der ved opgørelsen af formue kunne ses bort fra invalidesummen på 240.000 kr., der var udbetalt som erstatning for tab af erhvervsevne.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at det var fastsat i loven, i hvilke tilfælde der kunne ses bort fra formue, og at lovteksten måtte anses for udtømmende at opregne de tilfælde, hvor der ved afgørelse om helbredstillæg kunne ses bort fra formue i form af erstatning for tab af erhvervsevne.

Kommunen havde derfor ikke grundlag for at bortse fra invalidesummen.

Det betød, at der som følge af formuens størrelse ikke var ret til helbredstillæg.

Ankestyrelsen ændrede således afgørelsen fra det sociale nævn.

Afgørelsen medførte ikke, at der skulle tilbagebetales ydelser, som var modtaget i overensstemmelse med det sociale nævnsafgørelse.